Filologija 2 – Poseban otisak

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
i
HRVATSKO FILOLOŠKO DRUŠTVO

IVO JELENOVIĆ

Toponomastika sjeverozapadnog dijela otoka Krka

ZAGREB

1959

IVE JELENOVIĆ

TOPONOMASTIKA SJEVEROZAPADNOG DIJELA OTOKA KRKA

Najsjeverniji i najveći otok Jadranskoga mora bio je ne samo poznat, nego i znamenit već u antikno doba, kako to svjedoči kameni napis, što ga je 1861. otkrio krčki biskup Ivan Vitezić, a 1865. objavio Ivan Črnčić. Na tom kamenu stoji uklesano među ostalim: SPLENDIDISSIMA CIVITAS CVRICTARVM – presjajni grad Krčana! Kamen je iskopan iz zemlje, ali je sigurno negda bio postavljen na vidljivo mjesto – kako na njemu piše – za vrijeme triju careva. Kako su u Rimu tri puta carevala po tri cara, nije moguće točno utvrditi, za kojih se to triju careva dogodilo.[1] Ako je Krk tada već »splendidissima civitas«, onda mu ime potječe iz predilirskih vremena, jer mu značenje – koliko je dosad poznato – nema korijena ni u ilirskom, ni u romanskom, ni u slavenskim jezicima. Grci i Rimljani razlikuju ime otoka od imena njegova glavnoga grada. Otok im je Κουρικτική – *Curicta*, a grad Κούρικον – *Curicum* ili *Coricum*. Prvi ga spominje znameniti grčki geograf Ptolemej (150. pr. n. e.) „Κουρίκτα, ἐν ᾗ πόλεις δυο Φουλφίνιον, Κούρικον." Krk je ostao i uščuvao se do danas, ali je Fulfinij netragom nestao. Neki misle, da se nalazio kod Omišlja, drugi zaključuju, da je bio kod Baške. Naziv „Κουρικτική νῆσος" susrećemo i kod drugoga grčkog geografa Strabona (oko 60.–20. pr. n. e.). I Gaj Julije Cezar (100.–44. pr. n. e.) poznaje Krk, kad na jednome mjestu kaže *ad Corici portum*. Kod Plinija St. (23–79) nalazimo *Curictae*, a kod Marka Eneja Lucanusa (39–65) *Curictum*.

No Krk je poznat i pod svojim drugim imenom, *Veglia*, koje je nastalo od *Vecla*, prema vulgarno-latinskom *veclus* = star, dakle 'Stari grad'. Naziv Βέκλα spominje prvi put Konstantin Porfirogenet (905–959) u svom djelu *De administrando imperio*.

[1] I. Črnčić, »Krčke starine«, *Književnik* 1865., II., str. 3; Đ. Szabo, »Spomenici otoka Krka«, *Hrvatski planinar*, 1930, XXVI., str. 132.

Zanimljiva je činjenica, da su stari naziv sačuvali Hrvati, a ne Romani.[2]

Geološka formacija otoka Krka jasno pokazuje, da je u davnoj prošlosti bio sastavni dio susjednoga kopna. Njegova kamenita i strma istočna obala, osobito izbočeni poluotok Voz sa svojim oštrim rtom Vošćica, a pogotovo hridinasti školjić Sv. Marka i danas to očito dokazuju. Morski je dakle tjesnac, što Krk veže s istočnim kopnom, bio negda dolina, koja je tekla paralelno sa susjednim Vinodolom.[3]

Nalazeći se na raskrsnici između Istoka i Zapada, Krk je često mijenjao svoje gospodare. Poslije ilirsko-keltskih Liburna zavladali su njime Rimljani, a kad je za Seobe naroda propalo Zapadnorimsko carstvo (476), on pada pod Bizant. U to doba počinje i prvo naseljivanje Hrvata na otok. Staro se romansko stanovništvo pomalo povlači u grad Krk, dok se Hrvati sve više šire, tako da već u VII. stoljeću imaju tamo svoja veća naselja, organizirane župe, pa i prve gradove (castella, kašteli).[4]

Izrazitih tragova staroga romanstva ostalo je u krčkoj toponomastici podosta, osobito na zapadnom dijelu otoka. Treba međutim naglasiti, da se ti ostaci javljaju uglavnom kod većih, izrazitijih lokaliteta, katkada i naselja, ali veoma rijetko, gotovo nikada u nazivima manjih čestica, koje su u bilo kojem pogledu izravno služile narođu.

God. 1000. zavladala je otokom Venecija, te je uz tri prekida vladala njime preko šest stotina godina (1000–1059; 1118–1243; 1260–1358; 1480–1797). Mletačka je vladavina u krčkoj toponomastici ostavila veoma malo tragova (na pr. sufiks *-era*, umjesto hrvat. *-išće*), a s obzirom na to, da je njena vladavina bila i kruta i dugotrajna, pravo je čudo, što tih utjecaja nije bilo više. Tome treba bez sumnje tražiti razloge u fenomenalnoj pojavi hrvatskoga glagoljizma, kojemu je vjekovima Krk bio središte ili, kako reče Vatroslav Jagić, »vagina rerum glagoliticarum«.

Prvi čisti hrvatski doseljenici zaposjeli su istočni dio otoka (Vrbnik, Dobrinj i Omišalj), dok su se noviji, t. zv. Vlasi ili Morlaci stali tek u XIV. i XV. st. doseljivati s velebitskih strana i zaposjeđati zapadni i jugozapadni dio otoka. Stoga su razlike u starini između jednih i drugih, osobito što se tiče govora, veoma znatne. Nema sumnje, da su i toponomiji ovih krajeva dali svoja različita jezična (a donekle i društvena) obilježja. Tako među ostalim ima u Dubašnici petnaestak sela, koja nose t. zv. patronimička imena, i to u pluralnom obliku – Bajčići, Bogovići, Kremenići, Ljutići, Milčetići, Milovčići, Oštrobradići, Radići, Turčići, Vantačići, Žgombići i t. d. – čemu na istočnoj strani otoka

[2] P. Skok, *Slavenstvo i romanstvo na jadranskim otocima*, Zagreb, 1950, str. 21.
[3] Vj. Klaić, *Krčki knezovi Frankapani*, Zagreb, 1901, str. 32.
[4] Vj. Klaić, o. c., str. 78.

nema ni traga.[5] Ovamo pak sve odiše velikom starinom, osobito što se tiče govora, pa prema tome i naziva mjesta, na pr Hlâm (χλъмъ), Gărica, Gostȉnjoc, Gračȉšće, Župȁnje, Hlȁpā, Kîvna (Klimno), Sȍlini, Rȕdini i t. d.

S namjerom da nešto pridonesem rješavanju brojnih zagonetaka, kojima je još uvijek zastrt ovaj naš otok,[6] ovoga sam ljeta – zahvaljujući potpori Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti – obišao sjeverozapadnu obalu otoka i pobilježio toponime, uglavnom uza samu obalu, a iz osobitih razloga i uže okolice Omišlja i Glavotoka. Kod Omišlja se naime nalaze *Mirȉni* – ruševine znamenitoga benediktinskog samostana sv. Mikule, o kome znamo, da je 1252. papa Inocent IV. posebnim pismom preko krčkoga biskupa Fruktuoza posredno dopustio tamošnjim redovnicima, da mogu glagoljati »prout iidem et predecessores sui facere consueverunt« (kako su to oni i njihovi prethodnici običavali).[7] Kod Glavotoka se pak nalaze relativno dobro uščuvani ostaci starohrvatske kapelice sv. Krševana, za koju se smatra, da potječe još iz VIII. ili IX. stoljeća,[8] dakle iz vremena prvih slavenskih doseljenika na otok. Nisu li možda poneki toponimi, kao na pr. Opatȉja, Sv. Mikûl, Kapȉtulskī Dôlnji, Kapȉtulskī Gôrnji, Luzârska, Crikvȅnā i sl. u izravnoj ili neizravnoj vezi sa starim Mirinama? Grādȅc, Knêž, Knežȉja i Fortȉčina potječu sigurno iz frankopanskih vremena, na koja podsjeća i popularna omišaljska narodna pjesma, koja se – prema predaji – odnosi na posljednjega krčkog kneza Ivana Frankopana, koga su Mlečani 1480. na prijevaru ugrabili i odveli:

»Oj tûrne moj lîpi,
Lîpi ter prostrȁni!
Kako san te lîpo,
Lîpo sagrādȉo,
A sadȁ ne smijen
Blizu tebe prîti ...«

Kako u Omišlju, tako bi i u okolici Glavotoka toponimi Krševân, Kolȕdric, Svȇti Martȉni mogli biti u vezi sa starohrvatskom kapelicom sv. Krševana.

Iz tih dakle, a i drugih razloga, koje ću odmah spomenuti, pobilježio sam svaku i najmanju dražicu i uvalicu, svaki rt i izbočinu, a uz Omišalj i Glavotok djelomično i obradive i neobradive čestice, uzvisine i đoline, jer se često baš u tim nazivima neznatnih lokaliteta može naći važnih naziva s obzirom na njihovu starinu. Tako sam na pr. prije nekoliko

[5] Neshvatljiva je tendencija, da se ovi patronimički pluralni nazivi upotrebljavaju u singularu. Tako se na početku svakoga od tih sela vide drvene table, na kojima su imena dotičnih mjesta ispisana u singularu, umjesto u pluralu, kako im imena zapravo glase odvajkada i kako ih narod i danas zove.
[6] Đ. Szabo, o. c., str. 131.
[7] V. Štefanić, *Opatija sv. Lucije u Bašķi*, Zagreb, 1937., str. 28.
[8] Đ. Szabo, o. c., str. 135 i M. Polonijo, Čuvajmo naše starine!; *Krčki kalendar*, 1938., str. 34.

godina, istražujući istočnu obalu Krka, naišao između sela Klimna i Šila na osamljenu uvalu, koju tamo zovu Lūpȅškā drȁžica, a u neposrednoj blizini Vrbnika isto takvu dražicu zovu Lūpȅškī pȍret. Nema sumnje, da ti toponimi potječu iz vremena Uskoka, jer je iz pisanih spomenika poznato, da su se Uskoci često zalijetali u Dobrinj, da su ga više puta temeljito opljačkali, osobito crkvu (1616. i 1617.), zapalili ga i s plijenom se vraćali vjerojatno preko Lūpȅškē drȁžicē. Jamačno su s time u vezi i toponimi Strȃžbica kod Omišlja i Pod Stražȋcu između Malinske i Glavotoka. No još je zanimljiviji toponim Tōstȋ kraj sela Šila, koje po svojim čakavskim osobinama pripada dobrinjskom dijalekatskom području. Ovo je narječje jedno od najstarijih na otoku. U njemu se među ostalim staro vokalno ḷ reflektira u o pa se tamo i danas govori: bohȁ (buha), stȍba (stuba), vȍna (vuna), jȁboko (jabuka), sônce (sunce), pôž (puž); dȍg (dug), žôt (žut); mōčȁt (mučati, šutjeti), oblȋć - obōčȇn (obući - obučem), mlȋst - mōzȇn (musti - muzem) i t. d., ali nitko ne pamti, da se ikada govorilo tôst mjesto tûst. Naprotiv u toponimu Tōstȋ imamo *o*, što bi možda moglo značiti, da su Dobrinjci u davnoj prošlosti govorili tôst, umjesto današnjega tûst. To je naime gotovo jedini izuzetak, gdje u dobrinjskom narječju ḷ prelazi u *u*. Drugi su, jednostavniji razlozi, s kojih Dobrinjci zovu vuka – vûk, a ne vôk, kako bismo očekivali. Tōstȋ je ograđen, djelomično šumovit pašnjak, u koji narod, kad prestanu poljski radovi, goni blago, da se – otûstī. Pokraj Vrbnika takav se lokalitet zove Tēlstvȋ.

Iz takvih se primjera vidi, kako je potrebno, da se toponomastika otoka Krka (a i drugih naših čakavskih krajeva) ispita i pobilježi. Poznato je, da se narječja po svojoj prirodi i pod najrazličitijim vanjskim utjecajima lakše mijenjaju, negoli toponimi. Tako ima danas i na Krku lijep broj toponima, koji se u starim ispravama (oporukama, darovnicama i sl.) spominju sve tamo od XI. stoljeća, a da često uopće nisu izmijenili svoj oblik. (Dobrinjska listina od 1. I. 1100).

Prije nego prijeđem na same toponime, reći mi je nešto i o govorima, s kojima sam se susreo. Krk je poznat sa svoje dijalekatske šarolikosti. O krčkim su govorima i njihovim razlikama pisali I. Milčetić *(Čakavština Kvarnerskih otoka, Rad* JA, 121, Zgb, 1895); R. Strohal (*Dijalekat grada Vrbnika na otoku Krku u prošlim vijekovima uporeden sa današnjim, Rad* JA, 199, Zgb, 1913); K. H. Meyer, *Zur Mundart von Njivice auf Krk (Veglia), Archiv f. slav. Phil.*, 40 (1926); K. H. Meyer, *Untersuchungen zur Čakavština der Insel Krk (Veglia),* Leipzig, (1928) i M. Małecki, *(O Podzial gwar Krku, Prace Filologiczne, XIV).* Ovim bih svojim opažanjima želio upotpuniti izlaganja u spomenutim radovima. Na relativno uskom terenu, koji sam obrađivao, našao sam tri djelomično različita govora – omišaljski, njivičarski i dubašljanski. (Dubašnica kao mjesto danas više ne postoji, ali je ostao naziv za bivšu upravnu općinu – sada Mjesni narodni odbor, u koji ide tridesetak sela, među kojima su mjesto Malinska i sela Vantačići, Porat i Glavotok.) Omišaljsko je narječje starije od njivičarskoga i dubašljanskoga.

OTOK KRK

[Od naznačenih sela nestala su – narod je pomro ili se raselio, navodno zbog malarije, koje danas više uopće nema – *Šugare, Vlašići, Miholjice, Semenji* i *Sršići*. Na karti nisu označena mjesta, koja su također nestala, a spominju se u pisanim dokumentima, te im se, kao i onim gornjima, još vide tragovi u razvalinama ili »mirinama«, obraslim bršljanom i korovom: *Plužine* (južno od Omišlja), *Barovo, Kosići, Mrvci, Režići, Zidine, Dvorani* i *Dubašnica* (sjeverno i zapadno od sela Bogovići). Po nestalom selu Dubašnici ostalo je do danas ime čitavoj (bivšoj) općini].

Evo im značajnijih razlika:

1. Oba su stara poluglasa u Omišlju prešla u *e* (Omišēj, Sèpēn, Brēstòvec, Kĩjec, Dūbȅc, Hāmȅc, Grādȅc, Pèsjā, Stezȁ, Tēnkî i t. d.); u Njivicama ovi su poluvokali prešli u *a* (Omĩšāj, Kĩjac, Sàpān i t. d.); u Dubašnici isto tako u *a* (Omĩšalj, Sàpan, Kĩjac, Pòrat, Dubȁnjak, Jesenòvac i t. d.).

2. U Dubašnici dugo naglašeno *a* diftongira u *ᵘa*, koje je Milčetić (rođeni Dubašljanin) bilježio *å*, pa ću ga tako i ja označivati ondje, gdje sam ga čuo (jer se ta diftongacija sve rjeđe čuje). U Malinskoj je više nema, osim kod nekih pojedinaca, a i kod njih se jedva razabira.

3. Vokalno *l̥* u Omišlju je uvijek *e* (Kȅk, Jabenòvā), u Njivicama i Dubašnici *u* kao i u štokavskom. Interesantan je u Omišlju izuzetak »Hāmȅc«.

4. Vokalno *r̥* ako je dugo, u Omišlju je *er*, a ako je kratko, ostaje *r̥* (Bersîlnjāk, Dermunĩna, Êrt, Ertȅc, Êrca, Škerpĩš, Terhùjina, ali Br̃da, Br̃gūd, Brgūdȅc, Hr̃t, Vršȅk, Vrtȁča, Završkĩ), a u Njivicama i Dubašnici *r̥* (Vr̃h, Vrtȁča, Rtĩć, Trstĩka, Pod Mr̃tvī, Mĩšićevā, Krčĩna, Krševân (i Krševån), Drmunĩć).

5. Što se tiče glasa *l* na kraju riječi, on se u toponimima Omišlja kod imenica muškoga roda gubi, a kod imenica ženskoga roda ostaje (Prikeštê (tako se zove glavni trg u Omišlju – Pri Keštel[u]); Dô, Kurinđô, Pôdōl, Dôlnjī Vršȅk i sl. U part. aktivnom krajnje se *-l* uvijek stapa s prethodnim vokalom produljujući ga: pâ (pao), krâ (krao), dâ (dao), hodê (hodao), vĩdē (vidio), šê (otišao), bî (bio), usnû (usnuo), nosî (nosio), pròdā (prodao), držâ (držao), kopâ (kopao) i t. d. Tako je i u Njivicama, a u Dubašnici se drži u svim slučajevima: pål (pao), krål (krao), dål (dao), pròdāl (prodao), hodîl (hodao), šål (otišao), usnûl (usnuo), nosîl (nosio) i t. d.

6. Glas *l̥* u Omišlju i u Njivicama uvijek je *j* (Škôj, Pòje, Pôjca, Rosùje, Škùje, Vrùje), dok u Dubašnici varira, pa nalazimo i *j* i *l̥* (Školjĩć, Vrùlja, Pod Črljȅnu Zȅmlju, ali i Škùja od Bêloga Kȁmika, Pod Škùjinu i sl.).

7. Štokavsko *đ* ovdje je uvijek u sva tri ova govora *j*, rijetko kada *dj* (izgovoreno čakavski kao jedan glas): Gȁdjak, ali Mej Kîci i sl.

8. Suglasnička skupina *čr* ostaje u sva tri govora, s tom razlikom, što u Omišlju zbog vokalnoga *r* ta skupina, ako je *r̥* dugo, glasi *čer:* Čērnĩšnica, Na Čêrnoj Lokvĩ i sl., a u Njivicama i Dubašnici: Črnĩka, Pûnta od Črnĩki i t. d.

9. Štokavsko *št*, koje je postalo od praslavenskoga *stj*, ovdje se u sva tri narječja razvilo u *šć:* Lòkvišća, Pûšćā, Pošćīti, Stanĩšće, Vošćĩca, Krokĩšće, Kântarišće, Trbitȁšćine, Kȁpišće i t. đ.

10. Prijedlog *v*, *va* u Omišlju i Njivicama, u Dubašnici je uvijek *u*, s time, da se u Dubašnici uz ovaj prijedlog upotrebljava akuzativ, bez obzira, da li glagol uza nj označuje kretanje ili stanje ([g]rên u Lûg, u Drȁgu, u Mȁlinsku, ali i: bîl san u Lûg, u Drȁgu, u Mȁlinsku i t. d.).

11. Većina ženskih imenica a-osnove ima u Omišlju u gen. sing. staro -i (ы) (Drägi, Japnẽnični, Käfki, Lantêrni, Njȉvičini i t. d.), a u Njivicama i u Dubašnici – ē (Trûmbē, Rȍvē, Trstȉkē, Bȕjinē, Nerezȉnē i t. d.).

12. Instrumental ženskih imenica završava u Omišlju na *-um* ([s] Njȉvinūm, [s] Opatȉjūm, [zi] Drägūm), a u Njivicama i u Dubašnici na *-u* ([s] Njȉvinu, [s] Opatȉju, [zi] Drägu i t. d.). I instrumental imenica muškoga i srednjega roda svršava u Omišlju na *-m*, a u Njivicama i Dubašnici na *-n*.

Evo sada samih toponima. Najprije se abecednim redom navode imena mjesta užega područja Omišlja sve do Njivica, zatim ona uz obalu sve do Glavotoka, i na kraju opet abecednim redom ona iz okolice Sv. Krševana.

Etimologiju je najvećeg dijela ovih imena mjesta đao P. Skok (v. citirano djelo), a o postanku će ostalih biti govora u drugoj prigodi.

Omišalj s okolicom

Bājẽč – (z) – ä – (va) – ȕ – (s) – êm
Batȉce – (z) – ȉc – (va) – ȉcah – (s) – ȉcami
Bẽdūč – (z) – a – (va) – u – (s) – ēm
Bejäveč – (z) – a – (va) – u – (s) – ēm
Bêlā Stên – (z) – ē Stēnȉ – (va) – ōj – ȉ – (s) – ūm – ûm
Bêlī Kàmīk – (z) – ōga – a – (va) – ōm – u – (s) – īm – ōm
Bȑďa – (z) Bêrd – (va) – ih – (s) – i
Bergūčēnā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Bȑgūd – (z) – a – (va) – ūdȕ – (s) – ōm
Bergūdȅc – (z) – ūcä – (va) – ūcȕ – (s) – ūcôm
Bersîlnjak – (z) – a – (va) – u – (s) – ōm
Biserûjka[9] – (z) – i – (va) – i – (s) – ūm
Bijanîžov – (z) – a – (va) – u
Blanjȉni – (z) – ȉn – (va) – ȉnah – (s) – ȉnami
Blätnā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Bočȉna – (z) – i – (va) – i – (s) – ūm
Bokänj – (z) – a – (va) – i – (s) – ēm
Bȍki – (z) – ī – (va) – īh – (s) – i
Bôk – (z) Bȍka – (va) – ȕ – (zgôru) Bȍkōm
Brâk – (z) – a – (va) – u – (s) – ōm
Brēstȍvec – (z) – ca – (va) – u – (s) – ēm
Brîg – (z) Brîga [i Brīgä] – (va) Brīgȕ – (zgoru) Brîgōm
Brodȅc – (s) Brocä – (va) Brocȕ – (s) Brocȅm
Bȕč – (z) – a – (va) – u – (s) – ēm
Bûkov – (z) – a – (va) – u – (s) – ōm
Búsović – (z) – a – (va) – u – (s) – ēm

[9] Velika podzemna spilja.

Cerȍvā – (s) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Cîrkūl – (s, zi) – a – (va) – i – (s) – ōm
Crikvẽnī – (zi) – ōga – (va) – ōm – (s) – īm
Crikvȉna – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm

Čẽrnȉšnica – (š, zi) – ē – (va) – i – (š) – ūm

Ćūkȍv – (s) – a – (va) – u – (s) – ōm

Debẽlā Hrȕsta – (z) – ē – i – (va) – ōj – i – (s) – ūm – ûm
Dẽrmunȉna – (z) – i – (va) – i – (s) – ūm
Dirȁčjī – (z) – ēga – (va) – ēm – (s) – īm
Dôbrā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Dô – (zi) Dōlä – (va) – ȕ – (s) – ȍm
Dôlnjī Vẽršẽk – (z) – ēga – škä – (va) – en – škȕ – (s) – īm – škôm
Dräga – (z) – i – (va) – i – (s) – ūm
Drägi – (z) Drâg – (va) – ah – (s) – ami
Drȁžice – (z) – ȉc – (va) – ah – (s) – ami
Drȁžini – (z) – īn – (va) – inah – (s) – inami
Drêni – (z) – ī – (va) – īh – (s) – i
Dūbȅc – (z) Dūpcä – (va) – ȕ – (s) – ȅm
Dubrȍvice – (z) – ȉc – (va) – ah – (s) – ami
Dumbȍkā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Dunȁj – (z) – ȁja – (va) – ȁju – (z) – ȁjēm

Êrca – (z) Êrc – (v) Êrcīh – (s) Êrci
Ērkȍvnjā – (z) – ē – (v) – i – (s) – ūm
Êrt – (z) Êrta – (v) Êrtȕ – (s) Êrtōm
Ērtȅc – (z) Ērtecä – (v) Ērtecȕ – (s) Ērtecȍm

Frêndarica – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Fortȉčina – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm

Gȁdjāk – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Glâvi – (zi) Glâv – (va) – āvȁh – (s) – āvȁmi
Glavȉca – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Glavȉce – (zi) – ȉc – (va) – ȉcah – (s) – ȉcami
Glavȉna – (zi) – ȉni – (va) – ȉni – (s) – ȉnūm
Gnojȉni – (zi) – īn – (va) – ȉnah – (s) – ȉnami
Gojȉn – (z) – ȉna – (va) – ȉnu – (s) – ȉnūm
Gorȉca – (z) – ȉce – (va) – ȉci – (s) – ȉcūm
Gorȉce – (zi) – ȉc – (va) – ȉcah – (s) – ȉcami
Gôrnje Verhȉ – (z) – īh Verhî (Vêrh) – (va) – īh Verhîh – (s) – imi Verhȉ
Grāďȅc – (z) Grācä – (va) Grācȕ – (s) Gracȍm
Grẽbēn – (z) – ä – (va) – ȕ – (s) – ōm

Grȉža – (zi) Grȉžē – (va) Grȉži – (s) Grȉžūm
Grohotȉna – (zi) – ȉni – (va) – ȉni – (s) – ȉnūm
Gûstā – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm

Halbȅnē – (zi) – ȅnīh – (va) – ȅnīm – (s) – ȅnīmi
Hāmȅc – (zi) Hāmcȁ – (va) Hāmcȕ – (s) Hāmcêm
Hančȅc – (zi) Hančecȁ – (va) Hančecȕ – (s) Hānčecȍm
Homūtnô – (zi) Homutnôga – (va) Homutnôm – (s) Homutnīm
Hȑt – (zi) – a – (va) – ȕ – (s) – ōm

Jabenȍvā – (z) – ȍvē – (va) – ȍvōj – (s) – ȍvūm
Japnȅničina – (z) – i – (va) – i – (s) – ūm
Jȁša – (z) Jȁšē – (va) Jȁši – (s) Jȁšūm
Jȅzero – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Jȕžnī – (z) – ōga – (va) – ōm – (s) – īm

Kȁčini – (s) – īn – (va) – ah – (s) – ami
Kȁfka – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Kȁmenjak – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Kȁmīki – (s) Kȁmīkī – (va) – īh – (s) – i
Kančinâr – (s) – ārȁ – (va) – ārȕ – (s) – ārȍm
Kapȅlica – (zi) – ē – (va) – i – (s) ūm
Kapîtulskī Dôlnjī – (zi) Dôlnjēga Kapîtulskōga – (va) Dôlnjēm Kapîtulskōm – (s) Dôlnjīm Kapîtulskīm
Kapîtulskī Gôrnjī – – –
Kaprîcīj – (zi) – a – (va) – u – (s) – ēm
Kâv – (s) Kāvȉ – (va) Kāvȉ – (s) Kāvûm
Kȅk – (zi) Kekȁ – (va) Kekȕ – (s) Kekôm
Kêrč – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Kerčȉca – (s) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Kērčȉna – (zi) – ȉni – (va) – ȉni – (s) – ȉnum
Kerševȁnj – (zi) – ȁnja – (va) – ȁnju – (s) – ȁnjēm
Kȉjec – (s) Kîca – (va) Kîcu – (s) Kîcēm
Kȉka – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Kȉrīnskē – (zi) – īh – (va) – īh – (s) – īmi
Klânce – (s) Klânāc – (va) Klâncīh – (s) Klânci
Klančȅc – (s) Klančecȁ – (va) Klančecȕ – (s) Klančecȍm
Klâniškā – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Klobučȅc – (zi) – učecȁ – (va) – učecȕ – (s) – učecȍm
Knêž – (zi) – ēžȁ – (va) – ēžȕ – (s) – ēžȍm
Knežȉja – (zi) – ȉjē – (va) – ȉji – (s) – ȉjūm
Kôkanj – (zi) – knja – (va) – knju – (s) – knjēm
Konecêrta (indekl.)
Kôrmānj – (zi) – a – (va) – u – (s) – ēm
Kosȁtini – (zi) – īn – (va) – nah – (s) – āmi

Kosmâč – (s) – āčȁ – (va) – āčȕ – (s) – āčôm
Kôsovskē – (zi) – īh – (va) – īh – (s) – īmi
Kotlȅnā – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Kovâčnica – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Krȁćēvīk – (s) – a – (va) – u – (s) – ōm
Krâjnjāk – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Krȁšce – (s) Krȁšāc – (va) Krȁšcīh – (s) Krȁscī
Krivȍnjīn – (s) – a – (va) – u – (s) – ōm
Krȉžmajev – (s) – a – (va) – u – (s) – īm
Kudlȁki – (s) – âk – (va) – ȁkīh – (s) – ȁki
Kulȉć – (s) – īćȁ – (va) – īćȕ – (s) – īćêm
Kurȉlovica – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Kȕrindō – (s) – ōla – (va) ōlu – (s) ōlōm

Lantêrna – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Lȁz – (z) Lȁza – (va) Lȁzu – (s) Lȁzōm
Lȉďvini – (zi) Lȉdvīn – (va) – ah – (s) – ami
Livîra – (zi) – i – (va) – i – (s) – ûm
Lokȉ – (zi) Lokvê – (va) Lokvȉ – (s) Lokvûm
Lȍkvica – (z) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Lȍkvišća – (z) – īšć – (va) – išćīh – (s) – šći
Lovrȅškā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ū [Njivice]
Lȕčica – (z) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Lûg – (z) – a – (v) – u – (s) – ōm
Lumbârdijskā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Luzârskā – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Lužȉc – (z) īcȁ – (v) – īcȕ – (s) – īcȍm

Magarȉni – (z) – ȉn – (va) – ȉnīh – (s) – ȉnī
Magrȉžna – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Mâla Kȉka (v. Kȉka)
Mâle Pȕhovice (v. Pȕhovice)
Mâli Kȉjec (v. Kȉjec)
Mamâtića [n. pl.] – (zi) – īć – (va) – īh – (s) – i
Mârkovskē – (z) – īh – (va) – īh – (s) – īmi
Mârkova Škȕja – (zi) – ē – ē – (va) – ōj – i – (s) – ūm – ūm
Markujȅvī – (z) – īh – (va) – īh – (s) – īmi
Mârtinj – (z) – a – (va) – u – (s) – ēm
Maršȉja – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Matičȅv – (z) – a – (va) – u – (s) – īm
Medermunȉće – (zi) – īć – (va) – ȉćīh – (s) – ȉći
Medulȉn – (zi) – ȉna – (va) – ȉnu – (s) – ȉnōm
Mej Kîci
Mekotȉce – (zi) – ȉc – (va) – ȉcah – (s) – ȉcami
Mekotȉni – (zi) – ȉn – (va) – ȉnah – (s) – ȉnami

Mestàčini – (zi) – īn – (va) – inah – (s) – inami
Mèštroviće – (zi) – īć – (va) – ićīh – (s) – ići
Metelìšnjāk – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Mîhovice – (z) – īc – (va) – icah – (s) – ami
Mirìni – (z) – în – (va) – ìnah – (s) – ìnami
Mohōrōv – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Mostèc – (z) Mostecā – (va) Mostecū – (s) Mostecȍm
Mûlic – (zi) Mûlica – (va) Mûlicu – (s) Mûlicōm
Mûrvenice – (zi) – īc – (va) – ah – (s) – ami

Na Čêrnoj Lokvì
Na Dolȕ
Na Kalìni
Na Kurìlu
Na Pêrnjāk
Nà Rivu
Nèrizi – (zi) – īzi – (va) – īh [i Nerīzàh] – (s) – īzi
Novìna – (zi) – ìni – (va) – ìni – (s) – ìnūm
Njȉvičina – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Njȉvina – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm

Ȍgraje – (zi) – ajī – (va) – ajīh – (s) – aji
Oklàdi – (z) – âd – (va) – àdīh – (s) – àdi
Ôlār – (z) Ôlāra – (va) Ôlāru – (s) Ôlārōm
Opàskī – (z) – ōga – (va) – ōm – (s) – īm
Opatìja – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Orìšec – (zi) – ìšca – (va) – ìšcu – (s) – ìšcēm

Pàjarica – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Pakâl – (s) – à – (va) – ȕ – (s) – ôm
Pâpica – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Pèće – (zi) Pêć – (va) Pećàh – (s) Pećàmi
Pećìce – (zi) – îc – (va) – ìcah – (s) – ìcami
Pelìnov – (zi) – a – (va) – u – (s) – īm
Pêrnjāk – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Perpènjak – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Pèsjā – (zi) Pèsjē – (va) Pèsjōj – (s) Pèsjūm
Petrȍvka – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Piškîra – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Plâna – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Plândišća – (s) – īšć – (va) – išćīh – (s) – išći
Plāsì – (zi) Plâs – (va) Plāsàh – (s) Plāsàmi
Plasìca – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Plasìni – (zi) – în – (va) – ìnah – (s) – ìnami

Plȍče – (zi) Plôč – (va) Plȍčah – (s) Plȍčami
Pod Bokànj
Pod Dērmunìni
Pȍdgora – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm
Potkàčini
Pod Kapèlicu
Pod Lûg
Pod Mârkovu Škȕju
Pod Mîndulinu
Pod Orìšina – (s) Pod Orìšini
Pod Vèlī
Podȕličvicu – (s) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Podverhī – (s) Podvêrhī
Pôdōl – (zi) Pôdoli – (va) Pôdoli – (s) Pôdolūm
Pôjce – (zi) Pôjca – (va) Pôjcu – (s) Pôjcēm
Pȍje – (zi) Pȍja – (va) Pȍju – (s) Pȍjēm
Poščìti – (s) – īt – (va) – ìtīh – (s) – ìti
Potȍčini – (zi) – īn – (va) – inah – (s) – ini
Potȍk – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Prāšnê – (s) – îh – (va) – îh – (s) – îmi
Pred Crîkvicu
Prikeštê – (s) – èla – (na) – èlu – (s) – èlōm
Prīstràn – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Prōgȍn – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Puhȍvice – (zi) – īc – (va) – ah – (s) – ami
Pûšćā – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Pûnta od Êrta
Pûnta Zàglav
Pûntica – (zi) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Pȕtrini – (zi) – īn – (va) – ah – (s) – ami

Ràčica – (zi) – ē – (va) – ī – (s) – ūm
Râvnjāk – (zi) – a – (va) – u – (s) – ōm
Rîvo – (z) – a – (na) – u – (s) – ōm
Rônkovskā – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Rȍvenj – (zi) Rȍvnja – (va) Rȍvnju – (s) Rȍvnjēm
Rȕpa – (zi) – i – (va) – i – (s) – ūm

Sadìći – (zi) – īć – (va) – ìćih – (s') – ìći
Selehȍvica – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm
Selìni – (zi) – în – (va) – ìnah – (s') – ìnami
Selȍ – (zi) – à – (va) – ȕ – (s') – ȍm
Sèpēn – (zi) Sèpna – (va) Sèpnu – (s') Sèpnōm
Sibîža – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm

Slätīnj – (zi) – a – (va) – u – (s') – ēm
Srīdnjačica – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm
Stâni – (zi) – ī – (va) – īh – (s') – i
Stanīna – (zi) – i – (va) – i – (s') – ūm
Stanīšće – (zi) – a – (va) – u – (s') – ēm
Starîna – (zi) – îni – (va) – îni – (s') – înūm
Starînice – (zi) – înīc – (va) – înicah – (s') – înicami
Stâri Stân – (zi) – oga – âna – (va) – omu – ânu – (s') – ârim – ânōm
Stâre Stâni – (zi) – īh – ânī – (va) – ârīh – ânīh – (s') – ârimi – âni
Stezä – (zi) – ī – (va) – ī – (s') – ûm
Stezël – (zi) – a – (va) – u – (s') – ōm
Stīpanj – (zi) – ānji – (va) – ānji – (s') – ānjūm
Strân – (zi) – ānī – (va) – ānī – (s') – ānûm
Strâžbica – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm
Stûpca – (zi) – ûpac – (va) – ûpcīh – (s') – ûpci
Svêta Lucīja – (zi) – ē – ē – (va) – ōj – i – (s') – ūm – ūm
Svêti Dûh – (zi) – ōga – a – (va) – ōm – u – (s') – īm – ōm
Svêti Martîn – (zi) – ōga – īna – (va) – ōm – īnu – (s') – īm – īnōm
Svêti Mârek – (zi) – ōga Mârka – (va) – ōm Mârku – (s') – īm Mârkôm
Svêti Mikûn (i Svêti Mikû) – (zi) – ōga Miküna – (va) – om – u – (s') – īm – ōm
Sobötini – (zi) – īn – (va) – ah – (s') – ami
Surīć – (zi) – a – (va) – u – (s') – ēm

Šīla – (zi) Šīl – (va) Šīlīh – (s') Šīli
Škerpîš – (zi) – īšä – (va) – išü – (s') – išōm
Škinëlini – (zi) – īn – (va) – inah – (s') – inami
Škõj (Sv. Mârek) – (zi) Škojä – (va) Škojü – (s') Škojëm
Škojîć – (zi) – īćä – (va) – īćü – (s') – īćëm
Školênca – (zi) – ënāc – (va) – êncīh – (s') – ênci
Škrîli – (zi) – îl – (va) – īläh – (s') – īlämi
Štîrnjica – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm
Štîrnja – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm
Štofīni – (zi) – în – (va) – īnah – (s') – īnami
Štöpa – (zi) – i – (va) – i – (s') – ūm

Tāčīnskā – (zi) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm
Tēnkâ – (s) Tēnkê – (va) Tēnkôj – (z) Tênkūm
Tēnkî – (s) Tēnkôga – (va) Tēnkôm – (s) Tēnkîm
Tëre – (s) Têr – (va) Tërah – (s) Tërami
Tērhüjina – (s) – i – (va) – i – (s) – ūm
Trepetīčjī – (s) – ēga – (va) – ēm – (s) – īm

Väžini – (z) – īn – (va) – ah – (s) – ami
Važlīpcü
Vëčjā – (z) – ē – (va) – ōj – (s) – ūm

Vëlā Drāga – (z) – ē – i – (va) – ōj – i – (s) – ūm – ūm
Vëlā Kīka – (z) – ē – i – (va) – ōj – i – (s) – ūm – ūm
Vëlā Mëkōt – (z) – ē – ī – (va) – ōj – ī – (s) – ūm – ûm
Vëla Plāsä – (z) – ē – ī – (va) – ōj – ī – (s) – ūm – ûm
Vële Puhövice – (z) – īh – ic – (va) – īh – icah – (s) – īmi – ami
Vëlē Stêni – (z) – īh Stên – (va) – īh Stēnäh – (s) – īmi Stēnämi
Vëlē Vērhī – (z) – īh Vêrhi – (va) – īh – īh – (s) – imi – i
Vëlī – (z) Vëlōga – (va) Vëlōm – (s) Vëlīm
Vëlī Dērmûn – (z) – ōga – ūnä – (va) – ōm – ūnī – (s) – īm – ūnöm
Vëlī Dvôr – (z) – ōga – ä – (va) – ōm – ü – (s) – īn – öm
Vëlī Kījec
Vëlō Čelö – (z) – ōga – ä – (va) – ōm – ü – (s) – īm – öm
Verhīć – (z) – īćä – (va) – īćü – (s) – īćëm
Vernjüzi – (z) – ûz – (va) – üzah – (s) – üzami
Vršëk – (z) – ä – (va) – ü – (s) – öm
Vêršiće – (z) – īć – (va) – īh – (s) – i
Vrtäča – (z) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Vežīca – (z) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Vodnê – (z) – îh – (va) – îh – (s) Vödnīmi
Vodnjâk – (z) – ākä – (va) – ākü – (s) – āköm
Vödotoč – (z) – a – (va) – u – (s) – ēm
Vöšćica – (z) – ē – (va) – i – (s) – ūm
Vôz – (z) Vöza – (va) Vozü – (s) Vözōm
Vrâca – (z) Vrâc (i Vrâtāc) – (va) Vrâcīh – (s) Vrâci
Vrüje – (z) Vrûj – (va) Vrüjah – (s) Vrüjami

Zäglav – (zi) – a – (va) – u – (s') – ōm
Zägradī – (zi) – ā – (va) – ū – (s') – īm
Za Šküje
Završkī – (zi) – î – (va) – îh – (s') – îmi
Zvonîk – (zi) – īkä – (va) – īkü – (se) – īköm

Žānëč – (zi) Žānčä – (va) Žānčü – (se) Žānčëm
Žbîč – (zi) Žbīčä – (va) Žbīčü – (se) Žbīčëm
Želebräćā – (zi) – ē – (va) – i – (s') – ūm
Žlibëc – (zi) Žlīpcä – (va) Žlīpcü – (s') Žlīpcëm
Županj – (zi) – a – (va) – u – (s') – ēm

Obala od Njivica do Glavotoka

Njīvice – (z) – ic – (va) – ah – ami
Pod Crîkvūn
Pod Drmunīće

Novâ – (z) – ē – (va) – ôj – (s) – û
Pod Novû
Pod Žalīći
Lökva
Rosüje – (z) – ûj – (va) – üjah – (s) – üjami
Vilânov – (z) – a – (va) – i – (s) – īn
Stražīca – (zi) – ē – (va) – i – (zi) –u
Pod Matīčićev
Pod Röv
Kījac – (s) Kîjca – (va) – i – (s) – ēn
Käpišće – (s) – a – (va) – i – (s) – ēn
Slätīn – (zi) – a – (va) – i – (zi) – ōn
Trûmba – (s) – ē – (va) – i – (zi) – u
Čüf – (zi) – a – (va) – u – (zi) – ōn
Pod Šküjinu
Pod Črljènu Zèmju
Pod Štälu
Ohītala – (z) – āl – (v) – īh – (s) – i
Vèlī Bôk
Pûnta Magrīnov
Pod Škrîl
Halüdovo – (s) – a – (u) – o – (zi) – īn
Škòrušva – (zi) – ē – (u) – u – (zi) – u
Màlīnskā – (zi) – ē – (u) – ū – (zi) – u
Jâz [Jåz] – (zi) – a – (u) Jâz – (zi) – ōn
Melīna – (zi) – i – (u) – u – (zi) – ōn
Rüpa – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Krokīšće – (s) – a – (u) – e – (zi) – ēn
Portīć – (s) – a – (u) – īć – (zi) – ēn
Vrülja – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Dräga – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Pûnta od Drägē
Vrtäča – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Puntīna – (s) – i – (u) – u – (zi) – ōn
Cüklićevō – (zi) – ōga – (u) – ō – (zi) – īn
Ròvā – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Mandräć – (z) – a – (u) Mandräć – (zi) – ēn
Trstīka – (s) – ē – (u) – u – (zi) – u
Rtīć – (z) – a – (u) Rtīć – (zi) – ēn
Vantäčići – (z) – äčići – (u) – äčići – (zi) – äčići
Dubànjak – (z) – ânjka [ånjka] – (u) – ànjak – (zi) – ânjkōn
Vàlica od Dubânjka (Dubånjka)
Pod Šmrīku
Tunêra – (s) – ē – (u) – u – (zi) – u
Pûnta od Pôrta
Pòrat – (zi, s) – a – (u) – at – (s) – tōn

Školjīć – (zi) – a – (u) – ć – (zi) – ēn
Smòkvica – (zi) – ē – (u) – u – (zi) – u
Pod Mòstīr
Uhlīć – (z) – a – (u) – ć – (zi) – ēn
Pod Njīvu
Pod Kīnjeno
Pôlovica – (zi) – ē – (u) – u – (zi) – u
Goljâk [Goljåk] – (zi) – a – (u) – k – (zi) – ōn
Pod Mr̄tvī
Kântarišće – (s) – a – (u) – e – (zi) – ēn
Japlènica – (z) – e – (u) – u – (zi) – u
(Pûnta) Pêlova
Pod Pjêrovo
Pûška Smòkvina
Svêti Martīni[10] – (zi) – ih – īni – (u) – êti – īni – (zi) – imi – īni

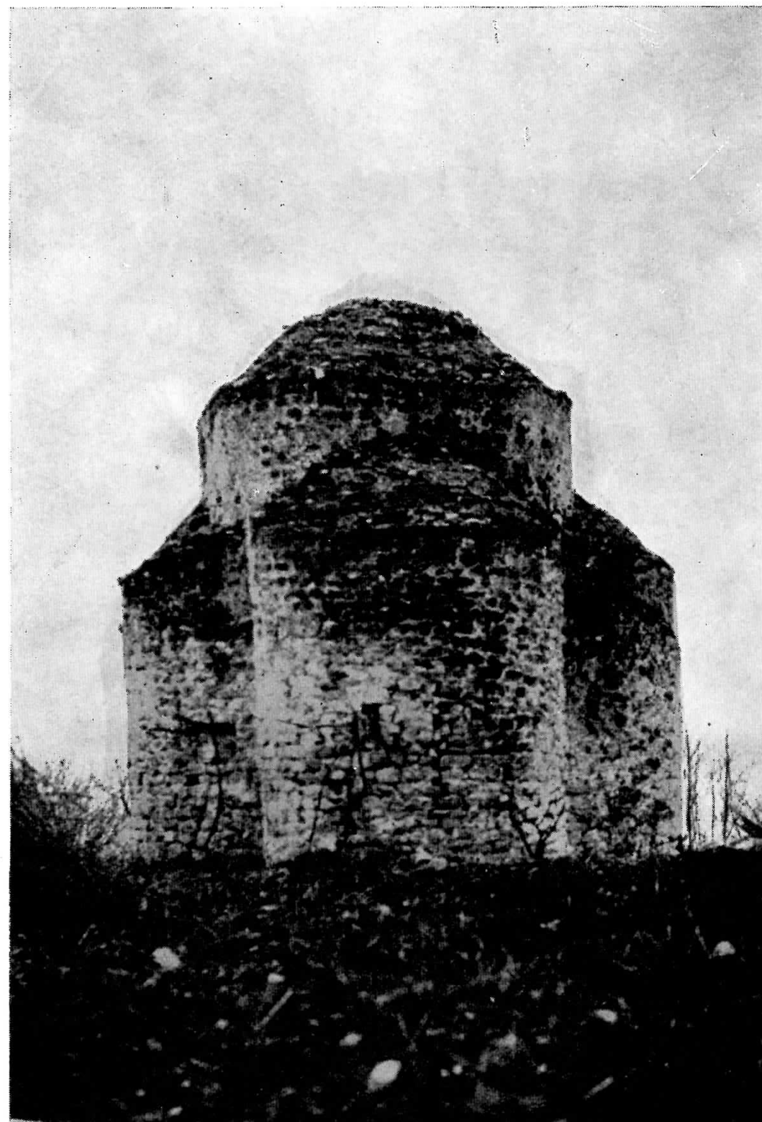
Uvala Čavlènā

Jèsenovac – (z) – a – (u) – ac – (zi) – ēn
Pod Têsni
Zaharīja – (zi) – ē – (u) – u – (zi) – u
Bêli Kàmīk
Šküljа od Bêloga Kàmika
Pod Stražīcu
Pod Vèliku Rîvu
Mâla Rîva
Vèlika Žâl [Žål] – (z) – ē – i – (u) – ū Žâl – (zi) – u Žâl
Pûnta od Vèlikē Žâli
Pod Japlèničinu
Pod Prevôlt
Pod Dubčīć
Mr̄šićevā – (z) – ē – (u) – ū – (zi) – ū
Pod Fabijànovo Mèsto
Büjina – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Kavranêra – (s) – ē – (u) – u – (zi) – eru
Pod Svêti Pètar

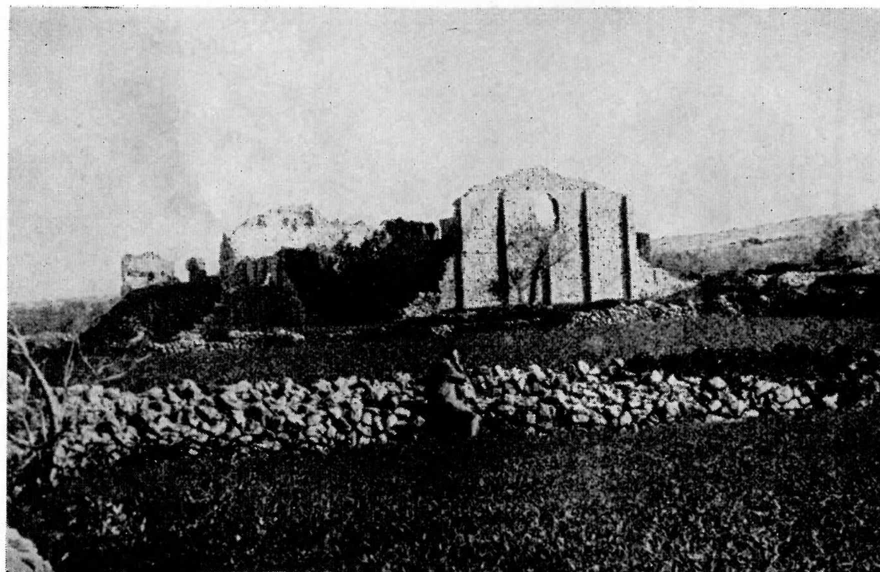
Pûnta Lòkve
Pûnta od Drmunīća
Pûnta od Črnīkē
Glavotòk [narod govori i Glavatòk!] – (zi) – òka – (u) – òk – (zi) – òkōn

[10] Ostaci zidina.

Banȉca – (z) – e – (u) – u – (zi) – u
Barȅšica
Čȕnga – (z, š) – ē – (u) – u – (zi) – u
Drȁga – (z) – ē – (u) – u – (z) – u
Drmunȉć – (z) – a – (u) – ić – (zi) – ēn
Drmunȉći – (z) – ȉć – (u) – ȉći – (zi) – ȉći
Gomȉlina – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Gôrnji Kolȕdric – (z) – a – a – (u) – i – ic – (zi) – in – ēn
Grapčȉna – (z) – e – (u) – u –(zi) – u
Gurzȋni – (z) – ȋn – (u) – ȋni – (zi) – ȋni
Gustȕlica – (z) – ȕlice – (u) – ȕlicu – (zi) – ȕlicu
Katȕšić
Kolčȉć
Kolȕdric – (s) – a – (u) – ic – (s) – ēn
Kȑč – (zi) Kȑča – (u) Kȑč – Kȑčēn
Kȑči na Lȋntu
Krčȉna – (s) – ȉni – (u) – ȉnu – (zi) – ȉnu
Krševân – (zi) – âna – (u) – ân – (zi) – ânôn
Kȕćina – (s) – e – (u) – u – (zi) – u
Kȕkurik – (s) – a – (u) – k – (zi) – ōn
Kupȉna – (s) – e – (u) – u – (zi) – u
Kȕrjačić
Kȕrjak – (zi) – a – (u) – k – (zi) – ōn
Lašôr – (zi) – ôra – (u) – ôr – (zi) – ōn
Livêl – (z) – ȅla – (u) – êl – (zi) – ȅlōn
Lopât – (z) – âta – (u) – ât – (zi) – âton
Mâla Ȍgrada
Mamȕc – (z) – ȕca – (u) – ȕc – (zi) – ȕcēn
Mâr̂čić – (z) – a – (u) – ić – (zi) – ēn
Milȕšić
Nerezȉna – (z) – ȉne – (u) – ȉnu – (zi) – ȉnu
Njȉva – (z) – e – (u) – u – (zi) – u
Ȍgrada – (z) – ē – (u) – u – (z) – u
Ȍgrađe Kâpove
Ogrȁdica – (z) – ē – (u) – u – (zi) – u
Ogrȁdina – (z) – e – (u) – u – (zi) – u
Mȅkōt – (zi) – e – (u) – ōt – (zi) – otu
Pȍljina
Rânka – (z) – e – (u) – u – (zi) – u
Subȍtniki – (zi) – ȉkī – (u) – ȉki – (zi) – ȉki
Špȉlja – (zi) – ē – (u) – u – (zi) – u
Trbitȁšćine – (zi) – ȁšćīn – (u) – ȁšćine – (zi) – ȁšćinami
Tȑnī
Vȅlī Drmûn – (zi) – ōga – ûna – (u) – ī – ûn – (zi) – ȅlīn – ōn
Žigȕlja – (zi) – ȕlje – (u) – ȕlju – (zi) – ȕlju.

Sv. Krševan

Mirini kod Omišlja

Mirini kod Omišlja

Riassunto

TOPONOMASTICA DELLA PARTE NORD-OCCIDENTALE DELL'ISOLA DI VEGLIA

Dopo aver gettato uno sguardo retrospettivo sulla storia dell'isola di Veglia, l'autore esamina i vari dialetti ciàcavi ivi parlati e ne mette in rilievo l'arcaicità. Differenze più spiccate sono avvertibili fra i dialetti delle zone nord-orientali e quelli della parte sud-occidentale dell'isola. Dall'analisi di tali differenze, e in particolare dall'antichità degli elementi linguistici, risulta evidente che i Croati s'insediarono nell'isola in due ondate successive. È certo che Vrbnik, Dobrinj e Omišalj (Castelmuschio) costituiscono le prime e le più antiche colonie slave di Veglia. Questa prima immigrazione ebbe luogo già durante i secoli VI e VII, mentre la zona sud-occidentale dell'isola venne gradualmente colonizzata nei secoli XIV e XV dai così detti »Vlasi« o Morlacchi, cioè da quei Romeni slavizzati che i Frankopani trassero in quei luoghi dalle loro dimore sulle pendici della catena del Velebit. Le popolazioni autoctone romanze cominciarono sùbito ad indietreggiare dinanzi ai primi immigrati slavi e finirono col ridursi nella sola città di Veglia. Tenuto pertanto conto della gradualità dell'immigrazione croata, Veglia è nota per la varietà dei suoi dialetti: queste differenze linguistiche sono rispecchiate anche nella toponomastica dell'isola.

Nella zona relativamente angusta che si estende da Omišalj a Glavotok, studiata dall'autore, si riscontrano tre dialetti parzialmente diversi: quelli di Omišalj, di Njivice e di Dubašnica. Le differenze consistono in particolarità fonetiche e morfologiche fissate dall'autore in dodici punti principali.

All'articolo è aggiunta in fondo una lista di 450 toponimi accentati, che appaiono di volta in volta nelle forme del nominativo, genitivo, locativo e strumentale.

Izdavački zavod Jugoslavenske akademije, Tiskara, Zagreb